

מ"ת 1435/09/13 - מדינת ישראל נגד אביעד אליהו, דקל כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 יוני 2014

מ"ת 1435-09-13 מדינת ישראל נ'

אליהו(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת מעין בן ארי

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

המשיבים

1. אביעד אליהו (עציר)

2. דקל כהן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקש: עו"ד גיגי

ב"כ המשיבה: עו"ד נעמה ניר

המשיב - בליווי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המבקש, ומשיב נוסף, הוגש כתב אישום האוחז 26 אישומים בגין עבירות להתפרצות לדירות בכוונה לבצע עבירה, מספר עבירות של ניסיון התפרצות, קשירת קשר לבצע פשע ועבירות גניבה.

יש להפנות להחלטתי מיום 09/10/13, במסגרתה ראיתי להורות על מעצרם של המבקש והמשיב הנוסף עד לתום ההליכים כנגדם, לאחר שהוסכם לקיומן של ראיות לכאורה, וכן הונח בעניינו של המבקש תסקיר, אשר המליץ אמנם על שחרורו ואולם סברתי כי נוכח כלל הנתונים, לרבות המסוכנות הנשקפת מפניו של המבקש, לא ראיתי לאשר את החלופה והוריתי, כאמור, על מעצרם של השניים עד לתום ההליכים.

על החלטתי האמורה הוגש ערר (עמ"ת 23142-10-13), כאשר בדיון מיום 13/10/13 ראה ביהמ"ש המחוזי לדחות את הערר לאחר ששקל את כל אותם הנתונים, לרבות גילו הצעיר של המבקש והעדר עבר פלילי.

כעת, מונחת לפניי בקשה לעיין מחדש בהחלטת המעצר. בקשה זו מונחת על שני אדנים. האחד, חלוף הזמן המשמעותי אשר נודעת לכך חשיבות כגורם מציב גבולות, ביתר שאת נוכח גילו הצעיר של המבקש. השני, כרסום שחל בחומר הראיות, לרבות ביסוסה של תזת ההגנה לאחר שנשמעו עדים בביהמ"ש ולאחר שנתקבלו תיקי חקירה נוספים בעקבות בקשה שהוגשה בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ.

עמוד 1

ראיתי לציין, כי המשיב הנוסף שוחרר בהחלטתי מיום 05/06/14, לאחר שהתקבלו בעניינו תסקירי שירות המבחן אשר המליצו על הפנייתו לאפיק טיפולי בקהילה רטורנו. על החלטתי האמורה הוגש ערר (עמ"ת 9646-06-14), במסגרתו קבע ביהמ"ש המחוזי כי מעשיו של המשיב מלמדים על מסוכנות רבה וכי ראוי כי אפיק שיקומי יבחן במסגרת התיק העיקרי.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בהפניות בכתב אליהן הפנה בא כח המבקש, סבורני כי אין לקבל את הבקשה.

אשר לחלוף הזמן: אכן יש לבדוק מעת לעת האם נעה נקודת האיזון לעבר שחרור אדם השווה במעצר מאחורי סורג ובריא תקופה ממושכת. בהקשר זה יש לציין, כי במסגרת התיק העיקרי נשמעו מעל 30 עדים וכן נקבעו מספר רב של מועדים לשמיעת ראיות, זאת במהלך יוני ויולי (לעת הזו קבועים שישה מועדים). עוד יש להדגיש, כי החלופה המוצעת היום, זהה כמעט לחלוטין לחלופה שהוצעה עוד במסגרת ההחלטה המקורית, במסגרתה ראיתי להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. יש לציין, כי תוספת של שני מפקחים אין בה כדי לאיין מהמסוכנות שנקבעה, הן בהחלטתי המקורית והן בהחלטת הערר.

אשר לכרסום הראייתי: נטען, בין היתר, כי לאחר העברת חומר חקירה נוסף נוצר כרסום הנובע מכך שתיקי הפ"א הנוספים מלמדים על כך היו מבצעים אחרים בשיטה דומה ולפיכך, תזת התביעה, למעשה, נחלשת. ראיתי להדגיש בעניין זה, כי נוכח הצהרת התובעת, לפיה זהותם של מבצעים אחרים, אינה ידועה בשלב זה, וכן בשים לב לכך שאין חפיפה מבחינת השעות בין ארועים נוספים לבין הארועים נשוא כתב האישום, מלמדת על כך אין נסיגה בחומר הראיות שהובא בבית המשפט אל מול החומר שעמד לבחינה עובר להגשת הבקשה שלפניי.

עוד נטען כי חומר החקירה כורסם לאחר שהעידו שני הבלשים חלפון ויהודה, משהתגלה כי הם עקבו אחר המבקש תקופה ממושכת ולא הבחינו בביצוע העבירות מעבר לאלה שיוחסו למבקש, בהתאם לדו"חות אותם מילאו במסגרת החקירה. גם בהקשר זה ראיתי לקבל את הסברי המשיבה, לפיהם אין חפיפה מבחינת פרקי הזמן בין ארועי ההתפרצות המיוחסים למבקש לבין המועדים בהם המבקש נצפה על ידי העדים באופן בו נוצרת העדר אפשרות טכנית למעשים על ידי המבקש.

אשר לטענות בדבר אי הגשת חוו"ד מז"פ, אשר יהיה בה לתמוך בשיטה, ראיתי לקבל את תזת המבקשת, לפיה השיטה אינה נלמדת מחוו"ד מז"פ, אלא מתוך תיאור המתלוננים וכן דברי המבקש עצמו בפני המדובב. לא מצאתי גם סתירה מהותית שיש בה כדי להשליך על הדיון שלפניי, בכל הנוגע לתיאור העדים המתלוננים ביחס למראה הכללי של מבצעי ההתפרצות.

אשר למדובב, אשר עדותו נשמעה במסגרת התיק, לא ראיתי כל סתירה מהותית. למותר להדגיש, כי טענת ההתרברבות של המבקש לאוזני המדובב תיבחן, מטבע הדברים, במסגרת התיק העיקרי לאחר שהמותב הנכבד יקבע את משקל עדות המדובב ויבחן את גרסת המבקש במסגרת פרשת ההגנה. אשר לפלטי השיחות, פלטים אלו הוגשו בהסכמה וקיימות ראיות נוספות התומכות בשימוש של המבקש והמשיב הנוסף בטלפונים "המבצעים", כאשר שימוש זה חופף בחלקו את המועדים שבוצעו בחלק מן האישומים.

כפי שנקבע לא אחת, לא כל סדק בתשתית ראייתית מהווה כרסום עמוק או שינוי דרמטי, הנדרש לצורך הסטת נקודת האיזון מבחינת חומר החקירה שנאסף. בתי המשפט שבו וקבעו כי יש להצביע על "הפיכת הקערה על פיה" על מנת לטעון כי המסד הראייתי כורסם באופן המצדיק שינוי ההחלטה המקורית (ראה בש"פ 6838/07 **דחלה נ' מ"י**). דומני, כי בנסיבות שהובאו בפניי, לא נוצר אותו מהפך דרמטי, המצדיק עיון מחדש בכל הנוגע לראיות לכאורה.

אשר על כן, הבקשה נדחית, על שני בסיסים.

תואיל המזכירות לסרוק הפרוטוקול לתיק, וזאת בשל תקלה במערכת נט-המשפט.

**ניתנה והודעה היום י"ח סיוון
תשע"ד, 16/06/2014 במעמד
הנוכחים.
מעין בן ארי, שופטת**